

dette Lovforslag, idet jeg for en Del Positioners Vedkommende staar sammen med Flertallet og altsaa kan henholde mig til den Medbegørelse, som den ærede Ordfører har givet. En indgaaende Drøftelse af Sagen vil vel heller ikke være af hynderlig Interesse, da Folketinget paa nærværende Tidspunkt staar fuldstændig uklar over for Spørgsmaalet om, hvorvidt vi kunne faa en ordinær Finanslov eller ej. Jeg forstaar godt, at Tankerne ere mere optagne deraf end af det foreliggende Lovforslag. Jeg skal kortelig henvise til de af mig stillede Vædringsforslag. De ere stillede i Overensstemmelse med det Standpunkt, som jeg indtog ved Sagens første Behandling, og som i alt væsentligt gik ud paa at hævede det rigtige i, at vi først og fremmest nedsatte Finanstoldsatserne. Jeg gjorde gældende, at da Striden altid har drejet sig om Beskyttelsesafgifterne, maatte man, hvis man virkelig vilde lette Tolden paa den fattige Del af Befolkningens Fornødenhedsartikler, lettest kunne opnaa dette ved for Tiden at indskrænke sig til at foretage Nedsættelser paa Finanstoldsatserne. En Del af mine Vædringsforslag falde sammen med, hvad der er foreslaaet af Kommissionens Mindretal, medens andre ere selvstændige Forslag. Jeg skal her nævne Apotekervarer, som man nu har foreslaaet fortoldede med 5 Ore, medens jeg foreslaar, at de skulle være fri. Jeg skal minde om, at ved tidligere Behandlinger af denne Post har Folketinget ligeledes ansat dem til at være fri. Det er altsaa for saa vidt ikke noget nyt. Det samme gælder Blomster, Mineralvande og Bldt, hvor Tolden er foreslaaet forhøjet til 10 Ore, men som ved tidligere Behandlinger her i Tinget er ansat til at være fri. Den vigtigste Position er jo Kaffe, som jeg, lige som flere af Udvalgets Medlemmer, indstiller til Toldfrihed, og som, finansielt set, andrager en ret bethdelig Sum. Endvidere har jeg foreslaaet Toldfrihed for Te, hvilket andrager ca. 300,000 Kr., idet jeg gaar ud fra, at Kaffe og Te ere blevne almindelige Fornødenhedsartikler for den store Befolkning. Jeg mener derfor, det vilde være rigtigst, om man kom bort fra saadanne Toldsatser i Toldloven og gjorde disse Artikler toldfri. Jeg skal dernæst sige, at jeg har bibeholdt den bestaaende Told paa Vin og Spirituosa, idet jeg, som jeg har forklaret ved første Behandling, har et helt andet Syn paa den saakaldte Lüksustold end saavel det ærede Flertal som det ærede Mindretal, der her have haft Ordet i Dag. Jeg kan ikke indse, at det er rigtigst, at man kommer op med nogen som helst af de nuværende Toldsatser. Jeg kan godt

indrømme, at det bliver nødvendigt, naar man gaar ned, at søge Erstatning eller Kompensation, men der er jo andre Veje at gaa. Jeg skal i saa Henseende henvise til min Betænkning og til mit Partis Stilling til dette Spørgsmaal. Det har altid været den at henvise til Indførelse af en direkte Stat med stigende Skala. Der kunde maasse ogsaa siges, at der kan tvistes om, særligt fra det Standpunkt, hvorpaa vi staa, hvorvidt det er nødvendigt at faa fuld Erstatning for det, som Statskassen taber ved de foreslaaede Nedsættelser, idet der maasse med Rette kunde opfastes det Spørgsmaal, om man ikke kunde indskrænke Udgifterne paa forskellige Omraader og ikke mindst paa Militæromraadet; men jeg ved godt, at jeg staaar saa godt som ene, i det mindste i Udvalget, med denne Anskuelse, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa den. Jeg har ligeledes bibeholdt de bestaaende Toldsatser paa Tobak og Cigarer. Jeg har gjort dette af samme Grund, som jeg nys nævnte med Hensyn til Vin og Spirituosa. Jeg er Udvalget taknemlig for, at det som Helhed, altsaa enstemmig, er gaaet bort fra den Opfattelse, som i det mindste Flertallet i Udvalget nærede, og som kom frem her ved første Behandling med Hensyn til Kaffeafgiften af Værditold paa Kaaftoffer. Det har jo allerede den ærede Ordfører berørt. Vi vilde jo være kommen til at staa saa godt som ene Verden over, hvis vi havde fastsat Værditold paa Kaaftoffet. Naar jeg ikke har sluttet mig til Flertallet eller til Udvalget, der jo ellers staaar enigt paa dette Punkt, maa det altsaa nærmest betragtes saaledes, at jeg ønsker at blive staaende paa den nuværende Told. Men indlysende er det, at jeg af to Underhelst vælger det mindste, og naar den endelige Afgørelse her i Tinget skal finde Sted, vil jeg støtte det Forslag, som gaar ud paa at gaa bort fra den af Mindretallet i Kommissionen foreslaaede Værditold og hen til den Told, som er foreslaaet af Udvalgets Flertal og den ærede Regering. Der har fundet en Nedsættelse Sted for Cigarers Vedkommende, og den kan jeg fuldstændig gaa med til. Det er, som jeg ogsaa har sagt i Udvalget, min Overbevisning, at denne Nedsættelse af 15 Ore pr. Bund ikke vil kunne skade Tobaksindustrien, idet den Beskyttelse, der saa vil blive, paa det nærmeste vil svare til den Beskyttelse, som nu bestaar. Jeg vil heraf tage Anledning til at minde om, at jeg heller ikke ved første Behandling har gjort mig til Talsmand for, at vi paa dette Punkt eller paa disse Positioner skulde have høj Beskyttelse, men jeg har kun advaret imod at gaa ned med den bestaaende Beskyttelse.